

'Ik vind het geweldig!' – Dav Pilkey, schrijver van Kapitein Onderbroek

SAM

en de schaduwridders

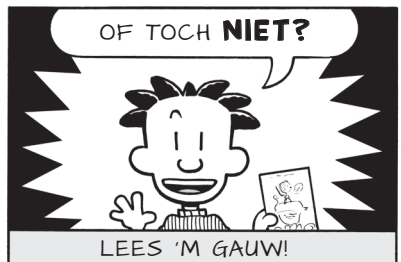
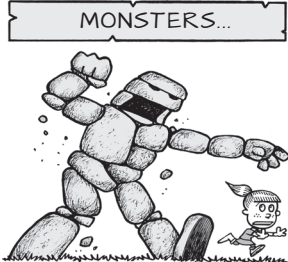
DE WISSELGANGERS

Schrijver van NIEK DE GROOT

Lincoln Peirce

Beste lezer,

Niek de Groot

Heer Dreunbast haat me, denk ik.

We zijn al drie uur lang aan het trainen met ons zwaard, en hij heeft onafgebroken staan schreeuwen. Tegen ondergetekende, vooral. De vraag is:

WAAROM?

Ik ben lang niet de slechtste van de groep. Sommige kinderen zien het verschil niet eens tussen een zwaard en een salamiworst. Maar zodra onze onverschrokken leider zijn amandelen wil luchten...

'Ik ben niet moe,' mompel ik.
'Is dat zo?' Hij snuift.

DAN HEB JE
GEEN EXCUUS VOOR JE
BELABBERDE TECHNIEK!

Wat? Aan mijn techniek mankeert niets. Onze LERAAR is het probleem. Niet dat ik dat ooit hardop zou zeggen. Op de IRS (Idyllische Ridderschool) zijn zwaardvechten en boogschieten niet het belangrijkste wat je leert. Je leert vooral je ogen open te houden...

EN JE
MOND
DICHT!

IK HEB
EEN
IDEE!

REINOUT ZAL
HET WEL EVEN
VOORDOEN!

Bah. Kan niemand **ANDERS** het voordoen?

Van alle eerstejaars in onze klas is Reinout de irritantste. Niet omdat hij een slechte leerling is, maar het tegenovergestelde. Hij is goed. **HEEL** goed.

EN DAT MAAKT
HEM **SPUUG-
VERVELEND!**

KALM AAN,
REINOUT!

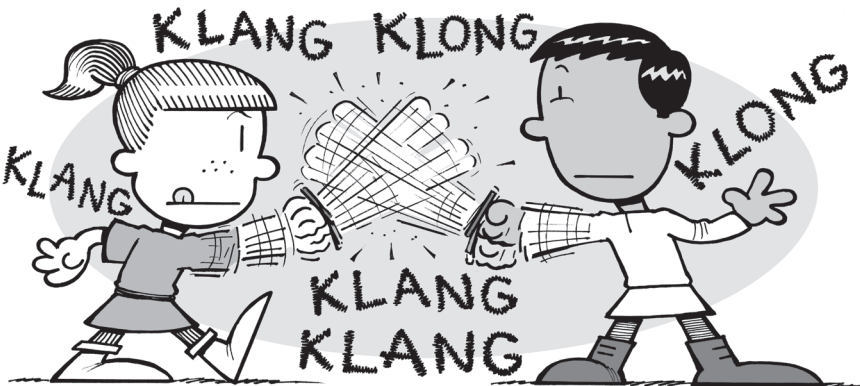
ZE IS MAAR
EEN **meisje**,
HÉ!

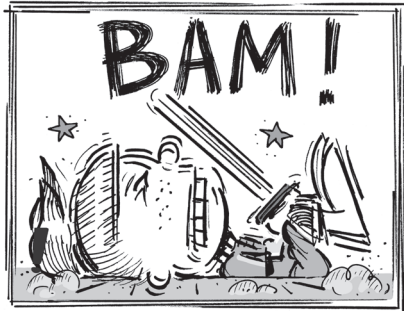

'MAAR
EEN
MEISJE'?

Ik voel mijn wangen gloeien terwijl de woorden van heer Dreunbast nagalmen. Ik wist al dat hij me niet mocht, maar nu begrijp ik waarom. Hij vindt dat alleen JONGENS ridder kunnen worden. Als het aan hem had gelegen, was ik hier niet eens GEWEEST.

Even ter informatie: we gebruiken geen echte wapens. Dit zijn oefenzwaarden. Ze zijn wel van staal, maar ze zijn stomp, zodat niemand per ongeluk een arm kwijtraakt. Dat is voor de veiligheid. Maar veiligheid of niet, het voelt niet lekker om een klap met zo'n groot stuk metaal te krijgen.

En ALS ik hulp nodig had, zou ik er niet om vragen. Ze mogen niet denken dat ik niet uit het juiste ridderhout gesneden ben. Ik hijs mezelf overeind, klaar voor Sam tegen Reinout, ronde twee.

‘Dat meent u niet!’ flap ik eruit. Tot zover mijn goede voor-nemen om mijn mond dicht te houden.

‘Ik meen het wel,’ gromt hij. ‘Maar meen **JIJ** het?’

* OEF! *

Heerlijk hier in het paradijs, vind je niet? Een luxeleventje. Ik wist dat ik op de ridderschool hard zou moeten werken...

MAAR NIET OP
DEZE MANIER!

Ridderschool was eerst helemaal niet zo stom. Toen ik een maand geleden begon, vond ik het zelfs GEWELDIG. Die ouwe Kleunkwast was toen onze leraar nog niet.

HEER HALVEGAER HAD DE LEIDING!

Halvegaer stond vroeger aan het hoofd van de koninklijke garde. De man is een legende. Hij is zo oud als deze stenen, en twee keer zo onverwoestbaar.

Maar zijn beste eigenschap?

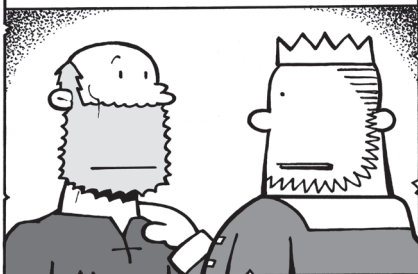
HIJ IS EEN SUPERLERAAR!

TENMINSTE, DAT **WAS** HIJ. NA EEN DAG OF ZES, ZEVEN OP SCHOOL KREGEN WE HOOG BEZOEK.

HIJ SPRAK ONDER VIER OGEN MET HALVEGAER. DE VOLGENDE DAG WAS HALVEGAER VERTROKKEN!

EN **DEZE** CLOWN BLEEK ZIJN VERVANGER TE ZIJN.

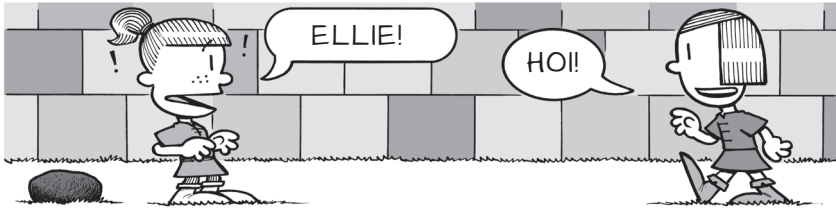
SINDSDIEN IS HET KEIZWAAR OP DE IRS.

KEIZWAAR!
SNAPPIE?

SAM!

Een korte uitleg voor wie niet weet wie Ellie is: ze is een van mijn beste vrienden, en ze is een Schaduwridder. Ben je benieuwd wie de schaduwridders zijn?

‘Niets bijzonders, behalve dikke vette blaren op mijn handen kweken,’ antwoord ik. ‘Ik hoef alleen maar wat loodzwaar sjuuwwerk te doen voor ’s werelds slechtste leraar zwaardvechten.’

‘Zal ik je helpen?’ vraagt Ellie.

‘HEEL graag,’ zeg ik.

Was ik vergeten te vertellen dat Ellie over magische krachten beschikt? Dat is een nogal belangrijk detail.

Duh-momentje: Murmeliijn is een tovenaar. En zeker geen alledaagse, doodgewone tovenaar.

HIJ WAS DE **KONINKLIJKE TOVENAAR** VAN IDYLLIË!

Maar dat is lang geleden. Toen Ellie en ik hem leerden kennen, had hij het vak niet echt meer in de vingers.

Maar wat bleek? De man was toch niet helemáál de kluts kwijt. Toen het erop aankwam, liet hij een knap staaltje magie zien. En hij is inderdaad de ideale toverleraar voor Ellie.

‘Wat moet dat heerlijk zijn,’ zeg ik met een zucht.

‘Wat?’

‘Goed plan!’ Alwin is een Schaduwridder, net als Ellie en ik. Hij was de eerste persoon die ik in Idyllië leerde kennen.

‘Ben je het nooit zat dat mensen je constant bedanken voor het redden van Idyllië?’ wil Ellie weten.

Ik omzeil de vraag. ‘We hebben Idyllië met z’n ALLEN gered.’

‘We hebben je erbij geholpen, dat is waar,’ geeft ze toe.

‘Een bibliotheek! Alwin, wat fantastisch!’ roept Ellie uit.

‘Nou, zeg dat wel!’ voeg ik eraan toe.

Met opengesperde ogen bekijk ik het omslag. 'Hé, dat zijn WIJ!'

Alwin straalt. 'Inderdaad! Dit is het verhaal van ons opwindende avontuur. Het begint met die veelbelovende dag dat we elkaar ontmoetten, en eindigt met koning Koenraads triomfantelijke terugkeer op de troon!'

Met glinsterende ogen bladert Ellie door het boek. 'Alwin, het is PRACHTIG! Ik vind je tekeningen zo mooi!'

‘Wel heb ik ooit, dit is subliem!’ roept Alwin uit terwijl Simon van zijn paard springt. ‘Alle vier de schaduwriders zijn herenigd!’

Simon krijgt een warme handdruk van Alwin, en een knuffel van Ellie. Daarna loopt hij naar mij toe. ‘Hoi, Sam.’

twijfel ik er niet meer aan.

‘Ik ben nooit boos op je geweest, Simon,’ antwoord ik, en ik meen elk woord. ‘Ik was gewoon... verrast.’

Hij knikt. ‘Ja, ik was ook verbaasd toen het gebeurde. Maar nu begrijp ik het.’

‘Wil je het me uitleggen?’ vraag ik.

www.graphic-novels.nl
www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *Max & the Midknights: Battle of the Bodkins*
Verschenen bij Random House Children's Books

© 2020 Lincoln Peirce

Voor deze uitgave:

© 2021 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Anne Douqué

Omslagafbeelding en illustraties: Lincoln Peirce

Omslagontwerp en grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5472 0 (e-book 978 90 261 5473 7)

NUR 282, 283